

09.12.2020

BASINA VE KAMUOYUNA

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin kabul edililişinin 72. yılındayız. Tüm dünyayı etkisi altına alan Covid-19 pandemisinin yol açtığı siyasal, sosyal, ekonomik, etik vb. boyutları olan küresel kriz koşullarında haklarımıza sahip çıkıyoruz. İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nde belirtildiği gibi barış, adalet, eşitlik, özgürlük ve insan onurunun korunmasını ve bunları güvence altına alacak demokrasi mücadelesinin verilmesini savunmaya devam ediyoruz. Çünkü insanlığın varoluşunu tehdit eden bu küresel krizden çıkışın tek yolu söz konusu değerlere sahip çıkmaktır.

Anayasa'nın ve Türkiye'nin de bir parçası olduğu evrensel hukukun mutlak olarak yasaklamasına ve insanlığa karşı bir suç olma vasfına rağmen işkence olgusu 2020 yılında da Türkiye'nin en başat insan hakları sorunu olmuştur. Resmi gözaltı merkezlerinin yanı sıra kolluk güçlerinin barışçıl toplanma ve gösterilere müdahalesi sırasında, sokak ve açık alanlarda ya da ev ve iş yeri gibi mekânlarda, yani resmi olmayan gözaltı yerlerinde ve gözaltı dışındaki ortamlarda yaşanan işkence ve diğer kötü muamele uygulamaları, yeni bir boyut ve yoğunluk kazanmıştır. Denilebilir ki siyasal iktidarın baskı ve kontrole dayalı yönetme tarzı sonucu günümüzde tüm ülke adeta işkence mekânı haline gelmiştir.

OHAL ilanıyla birlikte siyasal iktidarın düşünce ve ifade özgürlüğüne yönelik kısıtlamaları, özellikle de basın üzerindeki kaygı verici boyutta artan baskı ve kontrolü 2020 yılında da sürmüştür. Türkiye 'de ifade özgürlüğünün kullanımı siyasi, sanatsal, ticari, akademik, dini ve ahlaki hemen her ifade biçimi bakımından sorunlu olmakla birlikte kısıtlama ve ihlaller asli olarak siyasal nitelikli eleştirilere yöneliktir. Siyasal iktidarın icraatlarına yönelik her türlü eleştiri ya da denetleme talebi bastırılmaya çalışılmakta, soruşturma ve dava konusu olmaktadır. Özellikle 2020 yılında Covid-19 salgınına karşı mücadele sırasında alınan önlemleri eksik ve yetersiz bulan, vaka ve ölüm sayılarına dair paylaşılan bilgilerin gerçeği yansıtmadığını düşünen, bu nedenle daha fazla bilgi ve şeffaflık talep eden, eleştiri ve itirazda bulunan pek çok kişi ve kuruluş hakkında soruşturma ve davalar açılmıştır.

Hak savunucuları olarak bizler, Kürt sorununun her zaman demokratik, barışçıl ve adil çözümünü savunduk. Bunda ısrarlıyız. O nedenle, çatışmaların hemen şimdi durmasını istiyoruz. Çatışmasızlık ortamının tesisi ile birlikte çatışmasızlık halinin yaşanan olumsuzluklardan da hareketle tahkim edilmiş bir hale getirilerek güçlendirilmesi, izlenmesi ve

toplumsal barışın sağlanabilmesi için tüm tarafların içtenlikli, etkin programlar geliştirmesi gerekmektedir. Bu bağlamda yeni barış sürecinin inşası için seçilmiş Kürt siyasetçilerin siyasi rehine durumuna son verilmeli, siyasi mahpusların derhal tahliye edilmesi sağlanmalı, İmralı hapishanesi üzerindeki tecrit sona erdirilmelidir.

Siyasi iktidarın insan hakları ve yargı alanında reform söylemleri ise bu tablo altında gerçekleşebilecek bir vaat olarak görülmemelidir. Gereçekten bir reform yapılmak isteniyorsa kuvvetler ayrılığı ilkesine dayalı yeni ve demokratik bir anayasanın yapılması ve geçmişle yüzleşmeyi sağlayacak gerçek bir çatışma çözüm sürecine girilmesi bir zorunluluktur. Bu adımlar atılmadan yapılacak şey reform değil, ancak uluslararası taleplere cevaben yapılan bir vitrin düznelmesi olur.

Son söz olarak; var oluş nedenleri hak ihlallerinin son bulduğu, adalet, barış ve demokrasinin tesis edildiği bir ülke ve dünyaya ulaşmak olan İHD 34 ve TİHV 30 yaşındadır. Kardeş kuruluşlar olarak bizler, dün olduğu gibi bundan sonra da tüm zorluklara karşın ihlalleri belgeleyip, raporlayarak görünür kılmaya, böylelikle önlemeye, cezasızlıkla mücadele etmeye ve insan haklarına saygıyı yükseltmeye devam edeceğiz.

İHD 34 yıldır, TİHV 30 yıldır ateşin düştüğü yerde...

Görüyoruz, susmuyoruz, mücadele ediyoruz...

İnsan haklarıyla insandır...

Küresel salgın ve olağanüstü hal koşullarında insan hakları nefes aldırır.